Петта година
52 број
Anul 5, Numărul 52

25 Ноември 2005
25 Noiembrie 2005

MACEDONEANUL
МАКЕДОНЕЦОТ

Asociația Macedonenilor din România
Друштвото на Македонците од Романија

REPUBLICA MACEDONIA A DEVENIT ȚARĂ CANDIDAT ÎN VEDEREA ADERĂRII LA UNIUNEA EUROPEANĂ

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ПОСТАНА ЗЕМЈА КАНДИДАТ ВО ПОГЛЕД НА ИНТЕГРАЦИЈАТА ВО ЕВРОПСКАТА УНИЈА

Со повод празникот на Општина Баилешти, поточно денот на Училиштата, пратеничката Лиана Думитреску одржа говор пред дојдените на прославата на просветните работници.

Cu ocazia Zilelor Municipiului Băileşti, mai precis cu ocazia Zilei Şcolii, deputat Liana Dumitrescu a luat cuvântul în faţa acelora veniţi să celebreze pe dascăli.

НАСТАВНИЦИ....

На наставниците од Баилешти и на сите просветни работници од Романија им посакувам колку повеке успеси во струката која си ја одбрале и која ја применуваат со толку љубов. Нивното секојдневно присуство пред полните училишни простории со ученици, ни дава сигурност во продолжувањето на романското општество.

Наставниците од Баилешти можат да бидат горди со нивната работа. Од нивни раце произлегле млади кои можат да конкурираат на исто рамниште со учениците од најпознатите училишни институции од земјава но и на најскапите приватни училишта од Романија.

Децата кои му припагаат на македонското малцинство од Баилешти се плодот на вашат работа, а пак јас сум горда на нив.

За многу години просветни работници, било да сте вие од Баилешти или од други локалности !

Во периодот 10-20 моември 2005, раководството на Друштвото на Македонците од Романија оставари работна посета во Република Македонија, можност со која потпретседателот на друштвото, претаник Лиана Думитреску, даде една серија интервиуа, од кој ви го преставуваме објавеното во централниот весник „ДНЕВНИК„

DASCĂLILOR ....

Dascălilor din Băileşti şi tuturor dascălilor din România le urez cât mai multe succese în meseria pe care şi-au ales-o şi pe care o practică cu atâta dăruire. Prezenţa lor în fiecare zi în faţa claselor pline de elevi, ne dă siguranţa continuităţii societăţii româneşti.

Dascălii din Băileşti pot să fie mândrii cu munca lor. Din mâinile lor au ieşit tineri care pot concura cu elevi ai celor mai cunoscute instituţii de învăţământ din ţară, dar şi a celor mai scumpe şcoli particulare din România.

Copii aparţinând minorităţii macedonene din Băileşti sunt rodul muncii dumneavoastră, iar eu sunt mândră de ei.

La mulţi ani tuturor dascălilor, fie ei din Băileşti sau din alte localităţi !

În perioada 10-20 noiembrie 2005, conducerea Asociaţiei Macedonenilor din România a efectuat o vizită în Republica Macedonia, prilej cu care vicepreşedintele organizaţiei, deputat Liana Dumitrescu, a acordat o serie de interviuri dintre care vi-l prezentăm pe cel apărut în ziarul central "DNEVNIC"

ЛИЈАНА ДУМИТРЕСКУ, МАКЕДОНКА-ПРАТЕНИК ВО РОМАНСКИОТ ПАРЛАМЕНТ

Македонците си ги наоѓаат корените во Романија

Добивме и право на образование на мајчин јазик, но сега немаме учители што би можеле да им држат настава на децата, вели Думитреску

БРАНКО ЃОРЃЕВСКИ

Македонското национално малцинство во Романија има длабоки и стари корени. Од 14 век, кога се бележат првите населувања на Македонците во романските краишта, тие поминва тежок пат на признавањето. Најтешко им било во периодот на диктатурата на Николае Чаушеску. Пред четири години е признато македонското национално малцинство. Благодарение на тоа, Лијана Думитреску, правник по професија, стана и пратеник - претставник на Македонците во парламентот на Романија. Таа беше избрана на ланските избори преку квотата за пратеници од националните малцинства, откако освои 10.000 гласови на листата на Друштвото на Македонците во Романија.

Каква е положбата на Македонците во Романија сега?

- Најтешкото е зад нас. Сега сме признато национално малцинство што ги ужива политичките права. Добиваме и годишни буџетски средства од 100.000 евра за различни активности. Добивме и право на образование на мајчин јазик, но сега немаме учители што би можеле да им држат настава на децата. Неодамна еден директор на основно училиште во градот Бајлешти побара да се формира паралелка на македонски јазик, но тоа не се оствари затоа што немаше учител. Деца за настава има. Издаваме и двојазичен весник „Македонецот", а желба ни е да се објави и современ романско-македонски речник. Подобрувањата што се прават се голем стимуланс за нас кога има сè поголемо враќање кон македонските корени кај луѓето што потекнуваат од македонските краишта.

Фото: Бисера Станковска

Лијана Думитреску

Колку и како кај луѓето се манифестира поврзаноста со македонските корени?

- Нашето друштво има околу 700 членови. Сигурна сум дека во Романија има неколку илјади Македонци. Моите корени се од Охридско, а моите предци се населиле тука во 1830 година. Тогаш дошле и многу други печалбари. Сега, по толку години, ќе го слушнете македонскиот јазик како го зборуваат постари луѓе во некои села. Најмногу ги има во јужните краишта, каде што се населуваа од Охридско, Кумановско, Пиринско... Таму се прави баница, лутеница, се прават јадења од праз што не се познати како јадење во други делови на Романија. Во некои села ќе најдете и народни носии од повеќе македонски краишта. Ние сме во фаза на национално будење. Јас лично сакам што побрзо да го научам македонскиот јазик.

Романската православна црква е силен поддржувач на МПЦ. Како ги задоволувате духовните потреби?

- Посебно нè радува што РПЦ ги поддржува напорите на МПЦ да биде призната како автокефална црква. Ние РПЦ ја чувствуваме како своја. Доселените Македонци во Романија граделе многу цркви. Тие ѝ припаѓаат на РПЦ и нема ништо спорно. Би не радувало некогаш да слушнеме и богослужба на македонски јазик. Во Бајлеш, на пример, меѓу луѓето ќе ги слушнете зборовите „одиме на Света Богородица", а Романците велат „одиме на Света Марија".

Лутеница во село Македонија

- Блиску до романската граница со Србија се наоѓа едно мало село што се вика Македонија. Името му го дале луѓето што таму се населиле од македонски краишта. Тие сега зборуваат романски, но подготвуваат лутеница, која не им е позната на нивните комшии од соседните села. Овие луѓе не го знаат значењето на зборот вршник, но го користат. Го печат лебот во фурни и носат шарени чорапи. Тоа доволно зборува за нивното потекло - вели Думитреску.

МАКЕДОНКА ПРАТЕНИК ВО РОМАНСКИОТ ПАРЛАМЕНТ

Македонците си ги наоѓаат корените во Романија

Македонското национално малцинство во Романија има длабоки и стари корени. Од 14 век, кога се бележат првите населувања на Македонците во романските краишта, тие поминаа тежок пат на признавањето. Најтешко им било во периодот на диктатурата на Николае Чаушеску. Пред четири години е признато македонското национално малцинство. Благодарение на тоа, Лијана Думитреску, правник по професија, стана и пратеник - претставник на Македонците во парламентот на Романија. Таа беше избрана на ланските избори преку квотата за пратеници од националните малцинства, откако освои 10.000 гласови на листата на Друштвото на Македонците во Романија.

lКаква е положбата на Македонците во Романија сега?

- Најтешкото е зад нас. Сега сме признато национално малцинство што ги ужива политичките права. Добиваме и годишни буџетски средства од 100.000 евра за различни активности. Добивме и право на образование на мајчин јазик, но сега немаме учители што би можеле да им држат настава на децата. Неодамна еден директор на основно училиште во градот Бајлоушти побара да се формира паралелка на македонски јазик, но тоа не се оствари затоа што немаше учител. Деца за настава има. Издаваме и двојазичен весник "Македонецот", а желба ни е да се објави и современ романско-македонски речник. Подобрувањата што се прават се голем стимуланс за нас кога има се поголемо враќање кон македонските корени кај луѓето што потекнуваат од македонските краишта.

lКолку и како кај луѓето се манифестира поврзаноста со македонските корени?

- Нашето друштво има околу 700 членови. Сигурна сум дека во Романија има неколку илјади Македонци. Моите корени се од Охридско, а моите предци се населиле тука во 1830 година. Тогаш дошле и многу други печалбари. Сега, по толку години, ќе го слушнете македонскиот јазик како го зборуваат постари луѓе во некои села. Најмногу ги има во јужните краишта, каде што се населуваа од Охридско, Кумановско, Пиринско... Таму се прави баница, лутеница, се прават јадења од праз што не се познати како јадење во други делови на Романија. Во некои села ќе најдете и народни носии од повеќе македонски краишта. Ние сме во фаза на национално будење. Јас лично сакам што побрзо да го научам македонскиот јазик.

lРоманската православна црква е силен поддржувач на МПЦ. Како ги задоволувате духовните потреби?

- Посебно не радува што РПЦ ги поддржува напорите на МПЦ да биде призната како автокефална црква. Ние РПЦ ја чувствуваме како своја. Доселените Македонци во Романија граделе многу цркви. Тие и припаѓаат на РПЦ и нема ништо спорно. Би не радувало некогаш да слушнеме и богослужба на македонски јазик. Во Бајлеш, на пример, меѓу луѓето ќе ги слушнете зборовите "одиме на Света Богородица", а Романците велат "одиме на Света Марија".

Бранко Ѓорѓевски

MACEDONEANCĂ DEPUTAT ÎN PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Macedonenii îşi găsesc rădăcinile în România

Minoritatea macedoneană din România are rădăcini vechi şi adânci. Din secolul 14 cînd se evidenţiază venirea primilor macedoneni pe teritoriul României, aceştia au parcurs un drum lung până în momentul în care au fost recunoscuţi. Cea mai grea perioda pentru ei a fost perioada în timpul lui Nicolae Ceauşescu. Acum patru ani a fost recunoscută minoritatea macedoneană. Datorita acestui fapt, Liana Dumitrescu jurist de profesie, a devenit deputat – reprezentant al macedonenilor în Parlamentul României. Ea a fost aleasă la alegerile de anul trecut conform algoritmului prevăzut de legea alegerilor generale, după ce a obţinut 10.000 voturi pe listele Asociaţiei Macedonenilor din România.

- Care este situaţia Macedonenilor din România acum?

- Ceea ce era mai greu a trecut deja. Acum suntem o minoritate naţională recunoscută care beneficiază de toate drepturile politice. Primim şi un buget anual de 100.000 de mii de Euro pentru diferite activităţi. Avem dreptul la învăţământ în limba maternă, dar deocamdată nu avem învăţători care ar putea să–i înveţe pe copii. Nu de mult un director ai unei şcoli generale din oraşul Băileşti a cerut să se formeze o clasă cu limba de predare macedoneană, dar aceasta nu s-a putut realiza pentru că nu avem învăţător. Copii avem destui. Publicăm şi o revistă lunară bilingvă Macedoneanul, dar dorinţa noastră este să edităm un dicţionar contemporan român – macedonean. Toate îmbunătăţirile care apar în viaţa comunităţii macedonene din România reprezintă un stimul foarte mare pentru noi, mai ales acum când avem tot mai mulţi membrii care se întorc la rădăcinile lor macedonene.

- Cât şi cum se manifestă la oameni legătura cu rădăcinile macedonene?

- Asociaţia noastră are în jur de 700 de membri. Dar sunt sigură ca în România există câteva mii de macedoneni. Originea mea este din zona Ohridului iar strămoşii mei sunt veniţi pe teritoriul românesc în jurul anului 1830. Atunci au venit şi alţi muţi pecialbari. Acum după atâţia ani, o să auziţi limba macedoneană cum o vorbesc bătânii în unele sate. Cei mai mulţi dintre aceştia sunt în partea de sud a României, ei venind aici din zona Ohridului, Cumanovoului, Pirinului ... Acolo se face baniţa, lutiţa, se fac mâncăruri de praz care nu sunt cunoscute în alte părţi ale României. În unele sate o să întâlniţi şi costume populare din mai multe părţi ale Macedoniei. Noi suntem în faza când se trezeşte identitatea naţională. Eu personal vreau cât mai repede să învăţ limba macedoneană.

- Biserica Ortodoxă Română este un aliat puternic ale Biserici Ortodoxe Macedonene. Cum satisfaceţi nevoile duhovniceşti?

- Suntem foarte fericiţi că BOR sprijină efortul BOM, să fie recunoscută ca o biserică autocefală. Noi BOR o simţim ca şi cum ar fi a noastră. Macedoneni veniţi în România au construit foarte multe biserici. Aceste azi fac parte din BOR şi nu e nimic neclar. Ne-ar bucura ca vreodată să ajungem să auzim şi slujbe oficiate în limba macedoneană. În Baileşti, de exemplu poţi auzi între macedoneni se aud expresiile “mergem la Bogorodiţa”, în timp ce români zic “mergem la Maica Domnului”.

Branko Giorgievski

Лутеница во селото Македонија

Во близина на романската граница со Србија, се наога едно мало село кое се вика Македонија. Името му било дадено од луѓето кои дошле во оваа област од Македонија. Денешните жители на селото зборуваат романски јазик но подготвуваат лутеница, која не им е позната на нивните соседи од соседните села. Овие луге не знаат што означува зборот вршник, и покрај тоа што го користат. Го печат лебот во фурна и носат шарени чорапи. Овие работи говорат многу за нивните предци – вели Лиана Думитреску

Luteniță în satul Macedonia

În apropierea graniţei româneşti cu Serbia, se găseşte un mic sat care se numeşte Macedonia. Numele i-a fost dat de oamenii care au venit în această regiune din părţile Macedoniei. Locuitorii de astăzi ai satului vorbesc limba română dar pregătesc "luteniţa", care nu este cunoscută vecinilor lor din alte sate. Aceşti oameni nu cunosc semnificaţia cuvântului ţâst, cu toate că îl folosesc. Coc pâinea în cuptor şi poartă ciorapi coloraţi. Aceste lucruri spun destule despre strămoşii lor - mai spune Liana Dumitrescu.

Прекрасна Македонијо, татковина на нивните предци, продолжува да ги воодушевува етничките македонци од Романија. Било да биле во летувалишта, екскурзии или учествувале на семинари по македонски јазик и македонска култура, сите останале длабоко импресионирани од работите видени таму и ги одбележаа овие доживувања, за да времето ги меморира. Ова е и случајот на една млада македонка Парвулеску Елена Даниела, чии што белешки ви ги претставуваме подолу.

Minunata Macedonie, ţara de origine a străbunilor lor, continuă să-i farmece pe etnicii macedoneni din România. Fie că au fost în tabere, excursii sau au participat la seminarii de limbă şi cultură macedoneană, cu toţii au rămas profund impresionaţi de lucrurile văzute acolo şi au consemnat aceste trăiri, pentru ca timpul să le memoreze. Acesta este şi cazul tinerei macedonence Pîrvulescu Elena Daniela, ale cărei însemnări le prezentăm mai jos. Desenele aparţin Ioanei şi Ştefaniei Petrişor

ПРЕД РАЈСКИТЕ ПОРТИ...

Минатата година моите внуци беа во Македонија, а пак од тогаш па до ова лето, кога повторно беа таму, постојано си припомнуваа за одморот поминат таму и ми раскажуваа што правеле, што се посетиле, како се чуствувале, а најповеќе колку многу им се допаднала Македонија и луѓето од таму. Признавам оти не им верував многу. "Деца се, што знаат тие", си велев, но ми пробудија радозналост и си посакував многу силно да стигнам и јас во Македонија, земјата од каде што дошле моите предци пред стотици години.

Но, ете желбата ми се исполни и стигнав на сонуваното место. И тоа благодарение на Друштвото на Македонците од Романија – чија што членка сум и јас, ме испрати да учествувам на августовскиот семинар во Охрид, каде што се одржуват курсови за јазик, култура, литература, историја и македонски ора.

Уште еднаш ми се докажа дека не треба да судам по тоа како мене ми се чини, и дека, покрај тоа што се мали, моите внуци беа во право за се што ми раскажуваа. Јас заборавив дека кога си дете ги гледаш работите така како што се без трошка преправеност.

Бев на повеке места во Македонија: Охрид, каде што и претстојував, Крушево, Прилеп, Битола, Струга, Скопје. Секој од нив има нешто поебно што го прави единствен.

Во Крушево го посетивме Илинденскиот Споменик, каде што се наоѓа гробот на националниот херој Никола Карев. Криптата каде што се наоѓа гробот е една футуристичка конструкција многу убава, обоена во бело, со огромни врати, а пак четирите ѕидови имаат по еден голем обоен прозорец кој веднаш го привлекува вниманието преку убавината и колоритот. Првото чуство кое ме обзема ми се чинеше дека сум во еден научно фантастичен филм. Комплексот на споменици е распространет на 12 хектари површина, почнувајки со скршените столови, продолжувајки со криптата и со една обоена точка претставник на керамопластичниот мозаик кои се наога од обете страни на комплексот .

Овој споменик претставува еден симбол на издржливоста, на борбата и на идеалот на македонскиот народ за слобода и независност и бил отворен за посетителите почнувајки од 2 август 1974, на 71

LA PORŢILE RAIULUI ....

Anul trecut nepoţii mei au fost în Macedonia, iar de atunci până în această vară, când au fost din nou, îşi aminteau mereu de vacanţa petrecută acolo şi îmi povesteau ce au făcut, ce au vizitat, cum s-au simţit, dar mai ales cât de mult le-a plăcut Macedonia şi oamenii de acolo. Recunosc că nu îi prea credeam. "Sunt copii, ce ştiu ei!", îmi spuneam, dar îmi stârniseră curiozitatea şi îmi doream foarte mult să ajung şi eu în Macedonia, ţara de unde strămoşii mei au venit în urmă cu sute de ani.

Dar, iată, că dorinţa mi s-a îndeplinit şi am ajuns în locul visat. Şi asta datorită faptului că am fost trimisă din partea Asociaţiei Macedonenilor din România - a cărei membră sunt - să particip la seminarul din luna august de la Ohrid, unde au loc cursuri de limbă, cultură, literatură, istorie, dansuri macedonene.

Mi s-a demonstrat încă o dată că nu trebuie să ma iau după aparenţe, că, deşi sunt mai mici, nepoţii mei au avut perfectă dreptate în tot ceea ce povesteau. Eu am uitat faptul că, atunci când eşti copil, vezi lucrurile aşa cum sunt ele, fără nici un pic de prefăcătorie.

Am fost în mai multe locuri din Macedonia: Ohrid, unde am şi locuit, Krushevo, Prilep, Bitola, Struga, Skopje. Fiecare din acestea are ceva particular, care-l face unic.

La Krushevo am vizitat monumentul Ilinden unde se află mormântul eroului naţional Nikola Karev. Cripta unde se află mormântul este o construcţie futuristă foarte frumoasă, vopsită în alb, cu nişte uşi imense, iar cei patru pereţi au fiecare câte un vitraliu care atrage imediat privirile prin frumuseţe şi colorit. Când am văzut-o, prima senzaţie a fost aceea că mă aflu într-un film S.F. Complexul monumental se întinde pe o suprafaţă de 12 ha, începând cu scaunele rupte, continuând cu cripta şi cu pata de culoare reprezentată de mozaicul ceramoplastic care se află de o parte şi de alta a complexului.

Acest monument este un simbol al rezistenţei, al luptei şi al idealurilor poporului macedonean pentru libertate şi suveranitate şi a putut fi vizitat începând cu 2 august 1974, la cea de-a 71 aniversare a Ilindenului. Monumentul este situat la o altitudine

годишната прослава на Илинден. Споменикот е поставен на вискока надморска височина, од каде може да се види целиот град Крушево, Пелагонија и други два споменици подигнати исто во чест и незаборав на тие кои се жртвуваа на 2 август 1903 за слобода. Станува збор за човекот од камен и за слива.

Споменикот човек од камен – Мечкин Камен – претставуваеден симбол на внатрешната моќ,на херојствотопостоечко во секој човек. Херојскиот акт на Питу Гули (1865 – 1903), кој немајки оружје фрлал со камења по душманот, остана во сеќавањата на сите како еден симбол на желбата за национална слобода. Споменикот е ситуиран на 5 километри од центарот на градот и е опколен од природа.

Сиве овие припагаат на Историскиот Музеј на град Крушево.

Исто така во овој музеј можевме да видиме и кујна уредена како во дедовските куки од кај нас во Олтенија, со мала дрвена маса – синија и со исто такви столчиња, со дрвени чинии, дрвен прибор, вршник, разбој за предење и сличните машки народни носии со оние на борбените чети на Тудор Владимиреску но и со народните носии од зоната на Олтенија.

Во Прилеп го посетивме тутунскиот комбинат, каде што се прават антрополошки истражувања. Исто така во Прилеп од автобус успеавме да ја видим и Ѕвездата на Тито, водачот кој го сакаа сите, ѕвезда обоена со бела боја на една карпа, на десната страна на манастирот со калугерки, како и Марковите Кули.

Следуваше Битола со Хераклеа, античкиот град од 6 век п.н.е реконструиран во голем дел, и на кој сеуште се работи. Градот го опфака пазарот, куките на благородниците, дев Цркви, резиденцијата на свештеникот, амфитеатарот со галериите од каде што идеа животните или глаијаторите за да се борат во арената, и нормално, тесните улички кој овозможуваа да има раздвиженост низ сите нив. Првата Црква е мала, а пак втората нешто подцна изградена, е со поголеми димензии, на нејзиниот под наогајки се најстариот мозаик во светот, прекрасен со импресионантни сцени.

Во Струга бевме во едно место каде што чуствуваш дека нема што да бара ништо лошо таму, каде што убавината на природата и тишината на местото ти вгнездува во душата еден душевен мир, те помирува со се што се обиколува. И ова затоа што таму, на брегот на Охридското Езеро, се наога манастирот за калугерки, Црквата со Храмот на Пресвета Богородица – и изворот со чудотворна вода. На ова место откако запаливме свеки и се прекрстивме, можевме да ги посетиме старите келии ископани во карпите.

За Охрид ке зборувам повеќе, затоа што таму престојував за време на мојот престој во Македонија и имав повеќе време да го запознаам.

Ситуиран на брегот на Охридското Езеро, Охрид е еден прекрасен град со еден рајски пејсаж. Се вели дека рајот постои на земјата. Ако е така, тогаш, со сигурност, овде се Рајските Порти, стражарени од бистрите езерски води и непоколебливите планини, од кои не можеш да поминеш, доколку немаш чиста душа.

Во Охрид чуствуваш духовен мир кои извира од рајскиот пејсаж и бројните Цркви и манастири кои го обиколуваат градот како еден штит против злото. Би сакала времето да си го продолжи својот тек, но овој мир да остане засекогаш и да се рашири на целата земја, особено таму каде што никој не верува во ништо.

Отсекогаш ми се допаѓале планините, но Охрид беше многу повеќе отколку што се надевав, затоа што таму имаш и планина и езеро на исто место. Со неговата плажа со бродовите и чамците кои пловат на неговите води, со насипите и Галебите езерото се чини дека е една минјатура на морето.

Што уште ми се допага во Охрид е и тоа што се зачувала поврзаноста со минатото, како во цела Македонија, бездруго. Се зачувале урнатините на Црквите, на античкиот театар, тесните

ridicată, de unde se poate vedea întreg oraşul Krushevo, Pelagonija şi alte două monumente ridicate tot în amintirea şi ca un omagiu adus eroismului celor care s-au jertfit în ziua de 2 august 1903 pentru libertate. Este vorba despre Omul de piatră şi despre Sliva.

Monumentul Omul de piatră – Meckin Kamen— este un simbol al puterii interioare, al eroismului existent în sufletul fiecărui om. Actul de eroism al lui Pitu Guli (1865-1903), care neavând arme aruncă cu bucăți de stâncă în duşmani, a rămas în amintirea tuturor ca un simbol al dorinței pentru libertate națională. Monumentul este situat la o distanță de 5 km de centrul oraşului şi este înconjurat de natură.

Toate acestea aparțin de Muzeul de Istorie – Krushevo.

Tot la acest muzeu am putut vedea bucătaria aranjată ca la casele bătrâneşti de la noi din Oltenia, cu măsuță joasă din lemn şi cu scaunele pe măsura, cu castronul de lemn pus în mijloc şi lingurile de lemn, țăstul, războiul de țesut şi costumele bărbăteşti asemănătoare cu cele ale pandurilor lui Tudor Vladimirescu, dar şi cu costumele populare din zona Olteniei.

La Prilep am vizitat Institutul de Tutun, unde se fac cercetări în domeniul antropologiei. Tot în Prilep am văzut, din autocar, steaua lui Tito, conducătorul pe care l-au iubit toți, care este pictată cu vopsea albă pe o stâncă, în partea dreaptă a mănăstirii de maici, precum şi turnurile țarului Marcu.

A urmat Bitola cu Heraclea, orăşelul antic din sec. VI i. e. n. reconstruit în mare parte, la care se lucrează încă. Orăşelul cuprinde piața, casele nobililor, două biserici, reşedinta preotului, amfiteatrul cu galeriile pe unde veneau animalele sau gladiatorii pentru a se lupta în arenă şi, bineînțeles, străduțele înguste care făceau posibilă circulația între toate acestea. Prima biserică este micuță, iar cea de-a doua, construită puțin mai târziu, este de dimensiuni mai mari, pe podeaua ei aflându-se cel mai vechi mozaic din lume, foarte frumos, cu nişte scene impresionante.

La Struga am fost într-un loc în care simți că nu are ce căuta nimic rău, unde frumusețea naturii şi linişțea locului îți imprimă în suflet o stare de pace, de bine, de împăcare cu tot ceea ce te înconjoară . Şi asta pentru că acolo, pe malul lacului Ohrid, se află mănăstirea de maici, biserica cu hramul Maica Domnului – Bogorodița – şi izvorul cu apa făcătoare de minuni. În acel loc, după ce am aprins lumânări şi ne-am închinat, am putu vizita vechile chilii săpate în stâncă.

Despre Ohrid voi vorbi mai mult, deoarece acolo am locuit cât timp am stat în Macedonia şi am avut mai mult timp să-l cunosc.

Situat pe malul lacului cu acelaşi nume, Ohridul este un oraş foarte frumos cu un peisaj edenic. Se spune că Raiul există pe Pământ. Dacă este aşa, atunci, cu siguranță aici sunt Porțile Raiului strajuite de apa limpede a lacului şi de munții neclintiți, de care nu poți să treci decât dacă ai sufletul curat.

În Ohrid se simte o linişte duhovnicească izvorâtă din acest peisaj edenic şi din numeroasele biserici şi mănăstiri care împrejmuiesc oraşul ca un scut împotriva tuturor relelor. Aş vrea ca timpul să-şi urmeze cursul, iar liniştea aceasta să rămână mereu şi să se răspândească pe tot pământul, mai ales acolo unde nimeni nu mai speră nimic.

Întotdeauna mi-a plăcut muntele, dar Ohridul a fost mai mult decât speram, deoarece acolo ai şi munte şi mare în acelaşi loc. Cu plaja sa, cu vapoarele şi bărcile care navighează pe apele sale, cu digurile şi pescăruşii, lacul pare o mare în miniatură.

Ce mai îmi place în Ohrid este faptul că s-a păstrat legătura cu trecutul, ca în toată Macedonia, de altfel. S-au păstrat ruinele bisericilor, ale teatrului antic, straduțele înguste din piatră, care atunci când păşeşti pe ele te întorc în timp, un timp de mult apus, dar totuşi prezent. Iar cetatea țarului Samuil veghează Ohridul de sus de pe

камени улички, кои тогаш кога чекориш по нив те враќаат назад во времето, едно одамна заминато време, но сепак сегашност. А пак Самуиловата Тврдина го чува Охрид од височината.

Сето таму те прави да се чуствуваш дека господ е насекаде: низ дрвјата, во камењата, во птиците а особено во луѓето и им зборува на сите, но среќен само тој кој може да го слушне.

Навечер е вистинско волшебство. Месечината огледувајќи се на Езерото, уличните и дворските светла ти даваат чуство дека не небото туку земјата е полна со ѕвезди.

Запознав во Охрид прекрасни луѓе, отворени и гостопримливи, кои ми останаа во душата, благодарение на нивната едноставност, чесност и природното однесување. Ти причинуваа да се чуствуваш како да си дел од фамилијата.

Што уште би можела да кажам?! Секогаш, колку многу и да зборуваш за една работа, сепак останува уште нешто некажано, затоа што нашите изразни средства не можат да го опфатат сето тоа што очитеможат да го видат и што душата може да го почуствува во само еден момент.

Ми се допаѓа да верувам дека, доколку луѓето имаат можност, каква што јас имав ова лето, да видат и други места со голема историска, религиозна и културна тежина, би биле подобри, би имале повеќе разбирање и декла ќе си простат едни на други, не би постоело толку зло. Кога би стигнале до Црквата Свети Наум и го стават ушето на гробот на Светецот за да го слушнат отчукувањето на неговот срце, кое те тера од далеку да заборавиш на се што е лошо и потоа со кајче да се прошетаат по најбистроро езеро во Европа, тогаш ке разберат дека постои чудо овде до нас на земјата, но ние не ги гледаме или не им го посветуваме потребното внимание и бараме од Господ постојано да ни испрати еден знак и да направи чудо за да ние веруваме во Него. Господ ни оставил нам да одбереме помеѓу доброто и лошото, а пак ние секогаш го одбираме лошото. И затоа што лошо ни се случува поради нашиот избор, налутени бараме пресметка од Господ, затоа што не беше до нас да не одбрани и се двоумиме во неговат моќ и постоење.

Отсекогаш се чудев како едни земји мали како Македонија и Романија, опстанале и си го зачувале идентитетот и особено вербата, оживувајќи одново од својата пепел. И чудесно е како историјата, времето можат да се соединат и да се одделат, за да потоа пак се соединат. Таков е примерот на Македонија и на Романија. Преку доаѓањето на македонците во Романија се соединија два народи, две култури, но беше разделена една националност, која во моментов, после што ние македонците од Романија, си го најдовме вистинското потекло, се соединија одново.

Прекрасно е да можеш да кажеш дека за една земја се зборува во Библијата. И, сепак, како да не е доста, Македонија може да се гордее и со Александар Македонски, Свети Кирил и Методиј, имиња познати и почитувани во целиот свет, кои причинуваат да има поголема слава и вредност Македонија на интернационален план.

А пак ако не бев доста убедлива, и ако не успеав барем амлку да ви пробудам радозналост, тогаш ви порачувам да одите со сопствени очи да видите и да почуствувате со сопствената душа како е Охрид и Македонија. Затоа што очите без душа се еднакви на една харфа без струни или како кога би зборувал за едно поле полно со разнобојни цвеќиња и го претставиш на црно бели паноа.

Преку оваа летување во Македонија јас бев таа која добив многу. Добив на духовен, сентиментален и културен план.

Така ми се разјаснија многу работи ко не ги разбирав, однесувајќи се на јазичните разлики, традиции, постоечките традиции од југот на Романија и од останатите делови на земјава. И го имам и доказот дека крвниот глас постои. Затоа што, како што претходно мисливме дека сме бугари, сум била во Бугарија повекепати и сум престојувала таму (прв пат во 1985 престојував 21 ден), но никогаш не успеав да се прилагодам, никогаш не успеав да го научам јазикот. По искуството со бугарскиот јазик, помислив дека нема да можам да научам никогаш еден словенски јазик. Но еве во Македонија успеав да почнам со изучувањето на македонскиот јазик. Се чуствував таму исто како да сум замината во друг гад во Романија, го немав тој сентимент на нешто туѓо, сентимент кој го имаш кога си првпат во една друга земја.

И сигурна сум дека, покрај Сонцето, симбол на продолжението и вечната преродба, но и на Македонија – Македонија ке постои секогаш на оваа земја.

Завршува надевајќи се дека ке се сретнеме сите некогаш на Рајските Порти...

Парвулеску Елена - Даниела

colină.

Totul acolo te face să simţi că Dumnezeu este pretutindeni: în pomi, în flori, în pietre, în păsări, dar mai ales în oameni şi le vorbeşte tuturor, dar e fericit doar cel ce-L poate auzi.

Iar noaptea este ca o feerie. Luna oglindindu-se în apele unduinde ale lacului, luminile străzilor şi ale caselor îţi dau senzaţia că nu cerul, ci pământul este plin de stele.

Am cunoscut în Ohrid oameni extraordinari, deschişi şi primitori, care mi-au pătruns în suflet, datorită felului lor simplu, sincer şi natural de a se purta. Te făceau să simţi că faci parte dintr-o familie.

Ce aş putea să mai spun?! Întotdeauna, oricât de mult ai vorbi despre un lucru, tot mai rămâne ceva nespus, pentru că mijloacele noastre de exprimare şi de comunicare nu pot să redea tot ceea ce ochii şi sufletul captează într-o singură clipă.

Îmi place să cred că, dacă oamenii ar avea posibilitatea, pe care eu am avut-o în această vară, de a vedea şi alte locuri cu o puternică încărcătură istorică, religioasă şi culturală, ar fi mai buni, mai înţelegători şi s-ar ierta unii pe alţii, nu ar mai fi atâta răutate. Dacă ar ajunge la biserica Sf. Naum şi şi-ar pune urechile pe mormântul sfântului pentru a-i asculta bătăile liniştite ale inimii, care te îndeamnă din depărtare să uiţi tot ce e rău şi apoi să se plimbe cu barca pe lacul Sf. Naum, cel mai limpede lac din Europa, atunci ar întelege că minunile există chiar aici lângă noi pe pământ, dar noi nu le vedem sau nu le acordăm atenţia cuvenită şi asteptăm şi Îi cerem lui Dumnezeu mereu să dea un semn şi să facă minuni pentru ca noi să credem în El. Dumnezeu ne-a lăsat nouă posibilitatea de a alege între bine şi rău, iar noi întotdeauna alegem răul. Şi pentru că ne merge rău, consecinţă a alegerii noastre, supăraţi Îi cerem socoteală tot Lui Dumnezeu, pentru că nu a fost lângă noi să ne apere şi Îi punem la îndoială existenţa şi puterea .

Întotdeauna m-a uimit cum nişte ţări atât de mici, cum sunt Macedonia şi România, au rezistat şi şi-au păstrat identitatea şi mai ales credinţa, renăscând iar şi iar din propria cenuşă. Şi este uimitor cum istoria şi timpul pot să unească şi să despartă, ca apoi să unească din nou. Este exemplul Macedoniei şi al României. Prin venirea macedonenilor în România s-au unit două popoare, două culturi, dar a fost despărţită o naţiune, care acum în prezent, după ce noi, macedonenii din România, ne-am aflat adevărata origine, s-a unit din nou.

Este extraordinar să poţi spune că despre o ţară se vorbeşte în Biblie. Şi, totuşi, ca şi cum n-ar fi de-ajuns, Macedonia se poate mândri şi cu nume ca Alexandru cel Mare, Sf. Chiril şi Metodiu, nume cunoscute şi apreciate în întreaga lume, care fac să crească mai mult faima şi valoarea Macedoniei pe plan internaţional.

Iar dacă nu v-am convins pe deplin şi dacă v-am stârnit întrucâtva curiozitatea, atunci va îndemn să mergeti să vedeti cu proprii ochi şi să simţiţi cu propriul suflet Ohridul şi Macedonia. Căci ochii fara suflet sunt asemeni unei harpe fara corzi sau ca şi cand ai vorbi despre un camp plin cu flori multicolore şi ti-ai argumenta discursul cu niste imagini alb-negru.

Prin aceasta vacanta petrecuta în Macedonia eu am fost cea care a castigat enorm. Am castigat pe plan spiritual, sentimental, cultural.

Astfel mi s-au lamurit multe lucruri pe care nu le întelegeam, referitoare la diferentele de limba, traditii, obiceiuri existente între oamenii din sudul Romaniei şi cei din celelalte zone ale tarii. Şi am avut certitudinea ca vocea sangelui chiar exista. Deoarece, dupa cum credeam înainte ca suntem bulgari, am fost şi în Bulgaria de mai multe ori şi am stat şi acolo destul de mult (prima oara în 1985 am stat 21 de zile), dar nu am reuşit niciodata să ma acomodez, nu am reuşit să învat niciodata limba. Dupa experienta cu limba bulgara, am crezut că nu o să pot învata niciodata o limba slava. Dar iata că în Macedonia am reuşit să încep să învat macedoneana. M-am simţit acolo ca şi cand as fi fost plecata în alt oras din Romania, nu aveam acel sentiment de înstrainare pe care-l ai atunci cand esti pentru prima oara într-o alta tara.

Şi mai am certitudinea că, asemeni Soarelui - simbol al continuitatii şi al renasterii eterne, dar şi al Macedoniei - Macedonia va dainui mereu pe acest pamant.

Închei sperand că ne vom întalni candva cu totii la Portile Raiului…

Pirvulescu Elena — Daniela

ВИСОКИ СРЕДБИ НА МАКЕДОНСКАТА ПРАТЕНИЧКА

Почетокот на месец ноември беше особено значаен за раководството на Друштвото на Македонците од Романија еден период полн од гледна точка на средбите одржани во склопот на некои институции и со функционери од Република Македонија. Пратеничката Лиана Думитреску, претставничка на македонското малцинство во Парламентот на Романија и истовремено потпретседател на организацијата имаше една серија на средби во Министерството за Култура, Министерството за Образование и во моинистерството за надворешни работи на Република Македонија.

На сликата од десно, заедно со : Др. Љупчо Јордановски, претседател на Собрание на Република Македонија

На сликата од лево, заедно со : Проф. Др. Тале Герамитчиоски, заменик министер на Министерството за Образование и Наука

ÎNTÂLNIRI LA VÂRF ALE DEPUTATEI MACEDONENE

Începutul lunii noiembrie a însemnat pentru conducerea Asociației Macedonenilor din România o perioadă plină din punct de vedere al întâlnirilor avute în cadrul unor instituții şi cu oficialități din Republica Macedonia. Deputata Liana Dumitrescu, reprezentanta minorității macedonene în Parlamentul României şi în acelaşi timp vicepreşedintele organizației a avut o serie de întrevederi la Ministerul Culturii, la Ministerul Educației şi la Ministerul Afacerilor Externe din Republica Macedonia.

Poza din dreapta*: împreună cu Dr. Liupcio Iordanovski, Preşedintele Parlamentului Republicii Macedonia;*

Poza din stânga *: împreună cu Prof. Dr. Tale Gheramitcioski, secratar de stat în cadrul Ministerului Învățământului şi Ştiinței*

Најстариот фестивал за детски песни во европа – Златно Славејче – кој се одржува повеќе од 30 години во Скопје, Република Македонија, оваа година на 35 годишната прослава покани деца припадници на македонското малцинство од Романија да се придружат на добро познатата културна манифестација. Ви претставуваме во продолжение импресии на талентираната македонка која го претставуваше Друштвото на Македонците од Романија и истовремено и Романија на сцената на добро познатиот фестивал.

Cel mai vechi festival de cântece pentru copii din Europa - Zlatno Slaveice - care se desfăşoară de mai bine de 30 de ani în Skopje, Republica Macedonia, a invitat anul acesta la cea de a 35 ediție jubiliară, copii aparținând minorității macedonene din România să se alăture bine cunoscutei manifestări culturale. Vă prezentăm în continuare impresiile talentatei macedonence care a reprezentat Asociația Macedonenilor din România şi în acelaşi timp şi România pe scena bine cunoscutului festival.

ПЕЕВ ОД ДУША ВО ТАТКОВИНАТА НА МОИТЕ ПРЕДЦИ

Кога слушнав дека ќе учествувам на Фестивалот Златно Славејче во Македонија, ме опфати едно чувство на среќа. Беше повторпат за само пет месеци да се навраќам во земјата на моите предци. Прв пат се случуваше во месец август кога заедно со други деца етнички македонци по потекло поминавме десет незаборавни денови во одмаралиштето во Охрид. Веќе си замислував колку добро ке биде, колку добро ќе се чуствувам во земјата на моите предци.

Со нетрпение го очекував моментот коге ке пристигнам на тоа парче земја кое секогаш ми буди прекрасни спомени и која ме прима со многу топлина. Овојпат мотивот, поради кој имав можност да ја посетам мојата земја која ја сакам од се срце, беше поканата на еден од најзначајните Фестивали за детски песни "Златно Славејче".

И еве многу очекуваниот ден дојде. Заедно со делегацијата на Друштвото на Македонците од Романија, тргнавме на пат. И покрај тоа што поради проблемите во текот на патувањето кои ги има не можев да ги видам сите пејсажи, кои беа распростreни низ целото патување, си ветив на враќање да се подготвам и да можам да им се восхитувам на убавините.

Само што влеговме во Македонија се чуствував како дома. Низи пиперки насекаде висеа на куките, купови праз беа за продавање, се ми беше познато. По неколку часа влеговме во Скопје срцтео на државата.

Пред нас стоеше еден прекрасен град, со раздвижени луге, бројни продавници чии производи ни се насмевнуваа од витрините. Стигнавме во хотелот каде што следуваше да бидеме сместени. Се сместивме во собите и набрзина се средивме, и се прилагодивме многу брзо. Беше еден доста напорен ден така што сонот не надвладеа набрзина..

AM CÂNTAT DIN SUFLET PE PĂMÂNTUL STRĂBUNILOR MEI

Când am auzit că voi participa în Macedonia la festivalul „Zlatno Slaveice", un sentiment de bucurie s-a năpustit asupra mea. Era deja pentru a doua oară în decurs de cinci luni când mă întorceam pe pământul străbunilor mei. Prima oară fusese în luna august când împreună cu alți copii aparținând etniei macedonene am petrecut zece zile de neuitat în tabără la Ohrid. Deja îmi imaginam cât de frumos va fi, cât de bine mă voi simți în această țară a strămoşilor mei.

Aşteptam cu nerăbdare sosirea zilei în care voi porni spre bucățica aceea de pământ care îmi trezeşte întodeauna sentimente frumoase şi care mă va primi cu căldură. Motivul de această dată, pentru care am putut vizita țara mea de suflet, a fost invitația la unul dintre cele mai importante festivaluri de cântece pentru copii ''Zlatno Slaveice''.

Şi iată că ziua mult aşteptată a sosit. Împreună cu delegația reprezentând Asociația Macedonenilor din România, am pornit la drum. Deşi răul de mişcare nu mi-a permis să văd toate peisajele ce se înşirau de-a lungul drumului, mi-am propus ca la întoarcere să mă pregătesc şi să pot admira toate frumusețile din jur.

De cum am intrat în Macedonia, m-am simțit ca acasă. Şiruile de ardei stăteau agățate pe la casele oamenilor, grămezi de praz aşteptau să fie cumpărate, totul ne era cunoscut. După câteva ore am intrat în Skopje, inima țării.

În fața noastră se prezenta un oraş frumos, cu oameni activi, cu numeroase magazine ale căror obiecte ne zâmbeau din vitrine. Am ajuns şi la hotelul unde urma să fim cazați. Am urcat în cameră şi am pus totul în ordine, acomodându-ne foarte repede. Fusese o zi obositoare încât somnul ne-a furat imediat.

Следниот ден бев подготвена да тргнам во откривање на градот. Посетивме една прекрасна Црква, посебна, различна во однос на другите. Нејзиниот интериот беше сјаен, со икони д сите големини. Таму се чуствуваш толку добро, се смируваш. Поминавме и покрај продавниците накитени со светлечки елементи, и со најразлични прекрасни работи. Чиниш се надминуваа секој да те привлече со што има поубаво.

Немаше уште многу и се наближуваше мојот прв настап. Емоциите чинам почнаа да си го завземаат нивното место но успевав да ги контролирам. За се да испадне добро, имав неколку проби претходно. Тргнавме сите заедно кон местото каде што се одржуваше фестивалот. Емоциите повеке не ме слушаа, и почнаа да се намножуваат. Ми се допагаше таа атмосфера, на возбуда и среќа. Чиниш и балоните попримија живот во рацете на дечињата.

Влеговме во таа огромна сала и целата делегација ги завзема своите места, чекајки да го проследат спектаколот веке подготвен. Салата беше полна од баби, дедовци, мајки и татковци, секој со по едно дете за рака. Илјадници знаменца се вее наоколу, секој посетител и мали и големи си ја искажуваа радоста на свој начин. Светлата се угаснаа остана само сцената, веселе блескаше во една мнозина на весели бои.

Еден симпатиче водител се појави среде светлата. Бев срекна и се чуствував прекрасно. Ред по ред малите уметници се трудеа да им испадне што подобра изведбата. Беа добро организирани, секој знаејки што треба да прави. Не по многу време дојде и мојот ред, сите ми посакаа успехпотоа отидов зад кулисите. Сите деца беа радознали да дознаат која сум, како се викам беа многу пријателски расположени.

Дојде и моментот да влезам на сцената. Тогаш ги имав најголемите емоции, но си велев дека се треба да испадне добро. Така зедов водух и излегов во тој непознат свет, но истовремено пријатен. Се обидував да испадне колку подобро и покрај тоа што тоа чуство на деби на таква значајна сцена не ми даде мир ниту на самата сцена.

Бев среќна затоа што им се допадна на луѓето, ми веститаа присутните, така што доживеав еден посебен момент.

A doua zi eram gata să pornesc în descoperirea oraşului. Am vizitat o biserică foarte frumoasă, deosebită, diferită ca aspect de celelalte. Interiorul acesteia era strălucitor, împânzit cu icoane de toate mărimile. Acolo te simțeai atât de bine, te linişteai. Am trecut şi pe lângă magazinele împodobite cu lumini, cu diverse lucruri minunate. Fiecare se întrecea parcă cu ce avea mai frumos pentru a te atrage.

Nu mai era mult şi primul meu spectacol se apropia. Emoțiile începuseră parcă să îşi facă loc dar le puteam stăpâni. Pentru ca totul să iasă bine, am făcut câteva repetiții înainte. Am pornit cu toții spre locul unde avea loc spectacolul. Emoțiile nu mă mai ascultau, şi începuseră să se înmulțească. Îmi plăcea atmosfera aceea, de agitație, de fericire. Până şi baloanele prinseseră viață, dansând în mâinile prichindeilor.

Am intrat în acea sală uriaşă şi întreaga delegație a luat loc pe scaunele rezervate ei, aşteptând să urmărească spectacolul pregătit. Sala era plină de bunici, mămici şi tătici, fiecare cu câte un copilaş de mână. Mii de steguleţe fluturau împrejur, fiecare spectator şi mare şi mic îşi manifesta bucuria în felul său. Luminile jucăuşe s-au stins, numai scena, bucuroasă, strălucea. într-o mulțime de culori vesele.

Un prezentator simpatic şi-a făcut apariția în mijlocul luminilor. Eram bucuroasă şi mă simțeam minunat. Rând pe rând micii artişti şi-au dat silința pentru a ieşi totul bine. Erau bine organizați, fiecare ştiind ce are de făcut. Nu după mult timp a venit şi rândul meu, toți mi-au urat succes, apoi am mers în culise. Toți copii erau curioşi să afle cine sunt, cum mă numesc, erau foarte prietenoşi.

Venise şi momentul să intru pe scenă, atunci am avut cele mai mari emoții. Dar mi-am zis că totul trebuie să iasă bine. Aşa că am tras are în piept şi am păşit în acea lume necunoscută, dar în acelaşi timp plăcută. Am încercat să ies cât mai bine deşi acel sentiment al debutului pe o scenă aşa de importantă nu mi-a dat pace nici pe scenă.

2005 — ДЕКЕМВРИ — 31 ден

Д	Н	С	Снежник
Ч	1	18	Св. мч-ци Платон, Роман и Варул
П	2	19	Св. пророк Авдиј; св.мч. Варлаам
С	3	20	Претпразненство на Воведение;преп.Григориј Декаполит
			Н. 24 по Педесетница:Гл. 7; В. Ев. 2:Лит.Ап.Ефес. 221:Ев. Лк. 30 и 54
Н	4	21	Воведение на Пресвета Богородица - Пречиста
П	5	22	Св. ап-ли Филимон, Архип и Апфиј; св. мч-ца Цецилија
В	6	23	Св. Амфилохиј и Григориј; св.Александар Невски
С	7	24	Одд. на Воведение; + **св. вмч. Екатерина и Меркуриј**
Ч	8	25	Св.Климент Охридски Чудотворец; св.Климент Римски
П	9	26	**+ Преп. Алимпиј Столпник (св. Ѓорѓи посен)**
С	10	27	Св. мч. Јаков Персијанец; 17 индиски преп. мч-ци
			Н. 25 по Педесетница:Гл. 8; В. Ев. 3:Лит.Ап.Ефес. 224;Ев. Лк. 53
Н	11	28	**+ Св. 15 Тивериополски свешт. мч-ци; св. мч. Христо**
П	12	29	Св. мч-ци Парамон и други 370; преп. Акакиј Синајски
В	13	30	Св. ап. Андреј Првоповикан; св. Фрументиј
С	14	1	Св. пророк Наум; св. Филарет Милостив
Ч	15	2	Св. пророк Авакум; преп. Кирил Филеот
П	16	3	Св. пророк Софониј; св. Јован Молчалник
С	17	4	**+ Св. мч-ца Варвара; св. Јован Дамаскин**
			Н. 26 по Педесетница;Гл. 1; В. Ев. 4;Лит.Ап.Ефес. 229;Ев. Лк. 66
Н	18	5	Св. Сава Освештен; преп. Нектариј Битолски
П	19	6	Св. Николај архиепископ Мирликијски
В	20	7	Св. Амвросиј Медиолански
С	21	8	Преп. Патапиј; св. ап-ли Состен, Апопос, Тихик и др.
Ч	22	9	**+ Зачатие на св. Ана**
П	23	10	Св. мч-ци Мина, Ермоген и Евграф
С	24	11	Преп. Данило Столпник
			Н. 27 по Педесет.(Св. Праотци);Гл.2; В. Ев. 5;Лит.Ап.Кол. 233;Ев. Лк. 71
Н	25	12	**+ Св. Спиридон Чудотворец; еп. тримитунтски**
П	26	13	Св. мч-ци Евстратиј, Аксентиј и Евгениј
В	27	14	Св. мч-ци Тирс, Левкиј и др.
С	28	15	**+ Св. свешт-мч. Елефтериј**
Ч	29	16	Св. пророк Агеј
П	30	17	Св. прор. Данил и 3 младенци-Ананиј, Азариј и Мисаил
С	31	18	Св. мч. Севастијан и др.; св. Модест Ерусалимски

DECEMBRIE – UNDREA

(31 de zile - ziua are 9 ore, noaptea 15 ore)

1 J Sf. Prooroc Naum; Cuv. Filaret Milostivul
2 V Sf. Prooroc Avacum; Sf. Mc. Miropa; Sf. Ierarh Solomon, Arhiepiscopul Efesului
3 S Sf. Prooroc Sofonie; Sf. Sfinţit Mc. Teodor, Arhiepiscopul Alexandriei *(Dezlegare la peşte)*
4 D †Sf. Mare Muceniţă Varvara; Cuv. Ioan Damaschin *(Dezlegare la peşte)*

Duminica a 27-a după Rusalii; Ap. Efeseni 6, 10-17; Ev. Luca 13, 10-17 (Tămăduirea femeii gârbove); glas 7, voscr. 2

5 L † Sf. Sava cel Sfinţit; Sf. Mc. Anastasie; Cuv. Nectarie
6 M †)Sf. Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei *(Dezlegare la peşte)*
7 M **†) Sf. Muceniţă Filofteia de la Curtea de Argeş;** Sf. Ambrozie, Episcopul Mediolanului
8 J Cuv. Patapie şi Sofronie; Sf. Ap.: Tihic, Cezar şi Onisifor
9 V Zămislirea Sfintei Fecioare de către Sfânta Ana; Sf. Proorociţă Ana
10 S Sf. Mc.: Mina, Ermoghen şi Eugraf *(Dezlegare la peşte)*
11 D Cuvioşii: Daniil Stâlpnicul şi Luca cel Nou Stâlpnicul; Sf. Mc. Varsava *(Dezlegare la peşte)*

Duminica a 28-a după Rusalii (a Sfinţilor Strămoşi): **Ap. Coloseni 1, 12-18; Ev. Luca 14, 16-24** (Pilda celor poftiţi la cină): **glas 8, voscr. 3**

12 L † Sf. Ierarh Spiridon, Episcopul Trimitundei; Sf. Mucenic Sinet şi Sf. Ierarh Alexandru
13 M † Sf. Mari Mucenici: Eustratie, Auxenţie, Evghenie, Mardarie şi Orest; Sf. Mc. Lucia, fecioara
14 M Sfinţii Mc.: Tirs, Calinic, Filimon şi Apolonie
15 J † Sf. Sfinţit Mc. Elefterie; Sf. Mc. Antia şi Suzana
16 V Sf. Prooroc Agheu; Sf. Mc. Marin; Sf. Teofana împărăteasa
17 S Sf. Prooroc Daniil şi Sfinţii trei tineri: Anania, Azaria şi Misail. *(Dezlegare la peşte)*
18 D **†)Cuviosul Daniil Sihastrul;** Sf. Mucenici Sebastian şi Zoe; Cuv. Modest *(Dezlegare la peşte)*

Duminica dinaintea Naşterii Domnului (a Sfinţilor Părinţi după trup ai Domnului): **Ap. Evrei 11, 9-10; 32-40; Ev. Matei 1, 1-25** (Genealogia Mântuitorului): **glas 1, voscr. 4**

19 L Sf. Mc. Bonifatie; Cuv. Grichentie; Sf. Mc. Trifon
20 M *Înainteprăznuirea Naşterii Domnului;* Sf. Sfinţit Mucenic Ignatie Teoforul
21 M Sfânta Muceniţă Iuliana; Sf. Mucenic Temistocle
22 J **† Sf. Ierarh Petru Movilă, Mitropolitul Kievului;** Sf. Mare Mc. Anastasia, Sf. Mc. Hrisogon şi Teodota
23 V Sf. 10 Mc. din Creta; Cuv. Pavel, Arhiep. Neocezareii
24 S Sf. Cuvioasă Muceniţă Eugenia *(Ajunul Crăciunului)*
25 D (†) Naşterea Domnului - Crăciunul

Duminica Naşterii Domnului. Toate ale Praznicului

26 L (†)Soborul Maicii Domnului; **† Cuviosul Nicodim de la Tismana**
27 M †)Sf. Apostol, Întâiul Mucenic şi Arhidiacon Ştefan
28 M Sfinţii 20.000 Mucenici arşi în Nicomidia *(Harţi)*
29 J Sfinţii 14.000 de prunci ucişi din porunca lui Irod; Cuv. Marcel
30 V Sf. Muceniţă Anisia; Cuv. Teodora din Cezareea; Cuv. Leon, arhimandritul *(Harţi)*
31 S Cuvioasa Melania Romana; **Sf. Mucenic Hermes.** *Odovania Praznicului Naşterii Domnului*

Златно Славејче 2006; Православен календар - Zlatno Slaveice 2006; Calendar ortodox

Среќна бев што сите беа покрај мене, што ме храбреа и им благодарам. Би сакала да им заблагодарамна раководството на Д.М.Р, на госпогата претседател Константина Думитреску и госпогицата потпретседател Лиана Думитреску за родителската грижа која ми ја пружија, и за советите кои ми ги даваа. Нивното присуство на претставите ме направи да се чувствувам посилна и да верувам повеке во себе.

Следуваа уште два настапи, на еден од нив беше присутен и претседателот на Република Македонија, градоначалникот а главниот град и многу други значајни луге. Беше полесно на следните затоа што се привикнав, но сепак емоциите ме победуваа, затоа што само што ке излезев на сцена ме изненадуваа и се појавуваа. Но се беше многу добро и тоа е најзначајно. Исто така примив покани за учество на други фестивали.

Во моментот кога програмата на фестивалот ни дозволи се одлучивме да одиме во посета на Штип, родниот град на Марјан Михајлов - Мацо студент на Медицинскиот Факултет во Букурешт. Бев срекна да слушнам за ова, затоа што ке имам можност да се сретнам одново со Вања, сестра на Мацо. Со нејзе се спријателивме оваа година на летниот одмор во Охрид и ми беше задоволство да ја видам одново. Не примија многу добро, беа гостопримливи, подготвувајки ни една богата маса со најразлични вкусни специјалитети. Беше прекрасно!

Требаше да се вратиме во Скопје, така што ни беше жал што пак се разделуваме со Вања и нејзините родители и тргнавме на пат. После толку обемен и вкусен ручек веднаш заспавме. Веке следниот ден требаше да заминеме за Романија.

Навистина беше прекрасно во Македонија и посакувавме да осатнеме. Земјата на нашите предци, посебна земја, со многу прекрасни места, невидени досега, срекна сум што припаѓам на македонското малцинство.

Штефанија Петришор.

M-am bucurat că oamenilor le-a plăcut, m-au felicitat şi cei din culise, am trăit un moment unic. M-am bucurat că toţi au fost alături de mine, că m-au încurajat şi le mulţumesc. Doresc să mulţumesc conducerii A.M.R., doamnei preşedinte Constantina Dumitrescu şi domnişoarei vicepreşedinte Liana Dumitrescu pentru grija părintească pe care mi-ai arătat-o, pentru îndrumările pe care mi le-au dat. Prezenţa dânselor la spectacole m-a făcut să mă simt mai puternică şi mai încrezătoare.

Au mai urmat două spectacole, la unul dintre ele fiind prezenţi şi preşedintele Macedoniei, primarul capitalei şi mulţi alţi oameni importanţi. A fost mai uşor la următoarele, deoarece mă obişnuisem, însă emoţiile mă păcăleau, pentru că tocmai când intram pe scenă îmi făceau surpriza să apară. Dar totul a fost foarte bine şi asta a contat cel mai mult. De asemenea am primit invitaţii şi la alte festivaluri.

În momentul în care programul festivalului ne-a permis-o, am hotărât să mergem la Ştip, în vizită la părinţii lui Marjan Mihajlov – Maţo, student în anul 5 la facultatea de Medicină din Bucureşti. Am fost bucuroasă să aud asta, pentru că aveam să o reîntâlnesc pe Vania, sora lui Maţo. M-am împrietenit cu ea în tabără şi mi-a făcut plăcere să o revăd. Ne-au primit foarte bine, au fost foarte ospitalieri, pregătindu-ne o masă bogată cu tot felul de bunătăţi. A fost frumos!

A trebuit să ne întoarcem la Skopje, aşa că ne-am luat la revedere cu greu de la Vania şi părinţii săi şi am pornit la drum. După o masă aşa copioasă, am adormit instantaneu. A doua zi aveam să plecăm în România.

Într-adevăr a fost foarte bine în Macedonia şi ne-am fi dorit să mai stăm. Ţară a strămoşilor noştri, ţară deosebită, cu multe locuri frumoase, nemaivăzute, sunt mândră că aparţin etniei macedonene.

Ştefania Petrişor

МАКЕДОНИЈА ЗЕМЈА КАНДИДАТ

Со предлогот Македонија да добие статус на Земја-кандидат, Европската Комисија уште еднаш потврди дека ЕУ не го има заборавено Балканот. Покрај авито за Македонија, објавено на 9-ти ноември, Комисијата, исто така, ги објави редовните годишни извештаи за земјите-кандидатки Турција и Хрватска, како и за земјите-аспиранти Србија-Црна Гора, Босна и Херцеговина, Албанија и Косово.

За време на неговата посета на Македонија пред една година, Специјалниот пратеник на ЕУ за проширување Оли Рен рече дека европското семејство нема да биде целосно доколку во него не бидат вклучени земјите од Западен Балкан. Тогаш, тој вети дека Македонија ќе добие чесна, детална и објективна оценка од Комисијата.

Дванаесет месеци подоцна, Рен му соопшти на македонскиот парламент: „Ја носам таа оценка. Таа претставува детална и внимателно разгледана анализа за напредокот што го има постигнато земјата - како и за недостатоците кои треба да бидат надминати за понатамошен прогрес на земјата кон ЕУ.

Рен ги истакна достигнувањата на Македонија - меѓу кои и воспоставувањето на една функционална демократија со стабилни институции, напредокот постигнат во имплементирањето на Охридскиот Рамковен Договор, реформите во полицијата и правосудството, уставните промени насочени кон зголемување на независноста и ефикасноста на правосудството, како и напорите за усогласување на

MACEDONIA ŢARĂ CANDIDATĂ

Recomandând acordarea statutului de ţară candidată pentru Macedonia, Comisia Europeană a confirmat din nou că UE nu a uitat de Balcani. În plus faţă de recomandarea pentru Macedonia, emisă pe 9 noiembrie, Comisia a publicat de asemenea rapoarte anuale regulate cu privire la candidatele Turcia şi Croaţia, precum şi la Serbia-Montenegro, Bosnia-Herţegovina şi Albania, precum şi provincia Kosovo.

În timpul unei vizite întreprinse în Macedonia în urmă cu mai bine de un an, Comisarul UE pentru extindere Olli Rehn a spus că familia europeană de popoare nu ar fi completă dacă nu ar include ţările din vestul Balcanilor. La momentul respectiv acesta a promis că Macedonia va fi evaluată de către Comisie în mod corect, atent şi obiectiv.

Un an mai târziu Rehn a spus în faţa Parlamentului macedonean: "Vă aduc această evaluare. Conţine o analiză atent documentată a progreselor făcute de această ţară, precum şi a punctelor slabe care trebuie rezolvate înainte ca această ţară să progreseze în continuare pe calea către UE."

Rehn a evidenţiat realizările Macedoniei - incluzând crearea unei democraţii funcţionale, cu instituţii stabile, progresele făcute în ceea ce priveşte implementarea Acordului — Cadru de la Ohrid, paşii făcuţi către reforma judiciară şi cea a poliţiei, schimbările constituţionale menite să îmbunătăţească independenţa şi eficienţa sistemului judiciar şi eforturile de a

македонската законска регулатива со акито на ЕУ.

Тој, исто така, забележа дека нискaта инфлација, врамнотежените јавни финансии и малиот јавен долг сигнализираат една макроекономска ситуација која нуди цврста основа за економски развој.

Во исто време, специјалниот пратеник укажа на сферите каде што е потребно подобрување. Изборите беа полни со нерегуларности, постојат недостатоци на институциите, а корупцијата постои во многу области на економски, социјален и политички живот. Граѓаните очекуваат заначителен социоекономски напредок, како и зголемување на нивниот животен стандард. Исто така, процесот на реформи во полицијата и правосудството мора да продолжи.

И покрај овие предизвици, Рен се согласи со македонскиот премиер Владо Бучковски, кој рече дека земјата доби „билет во еден правец“ за евентуален влез во ЕУ.

armoniza legislaţia Macedoniei cu acquis-ul UE.

Acesta a observat de asemenea că inflaţia scăzută, finanţele publice echilibrate şi nivelele modeste ale datoriei publice semnalizează o situaţie macroeconomică care oferă o bază solidă pentru dezvoltare economică.

În acelaşi timp, comisarul a indicat anumite domenii în care mai este nevoie de îmbunătăţiri. Alegerile au fost marcate de nereguli, există slăbiciuni instituţionale şi corupţia este prezentă în multe domenii ale vieţii economice, sociale şi politice. Cetăţenii aşteaptă progrese socio-economice semnificative şi o creştere a standardelor lor de viaţă. Iar progresul reformelor din domeniul judiciar şi cel al poliţiei trebuie să continue.

În ciuda acestor provocări, Rehn a fost de acord cu premierul macedonean Vlado Buckovski, care a spus că ţara a primit un "bilet numai dus" către o eventuală aderare la UE.

НАСТАНИ МЕСЕЦ НОЕМВРИ

►Во периодот 10–20 ноември една делегација на Друштвото на Македонците од Романија на покана на Сојузот за Грижи и Воспитување на Децата на Град Скопје учествуваше на 35 то издание на Фестивалот за детски песни "Златно Славејче". На ова добро позната културна манифестација Д.М.Р беше претставена од страна на Штефанија Петришор со песните"За сите нас" и "Еден чудесен свет". претставите организирани во Скопје во универзалната сала најмалку двапати дневно предизвика голем интерес кај публиката. ► На 25, 26 и 27 ноември 2005 година Друштвото на Македонците од Романија организираше во седиштето во Крајова округла маса со тема : "Христијанството прв елемент на поврзаност помеѓу романците и етничките македонци од Романија". Запишувајки ги главните црковни празници на романците и етничките македонци заедно со обичаите и ритуалистиката поврзани неразделно, манифестацијата ги трасираше главните поврзни Духовно – Христијански линии кои постоеле уште на почетокот помеѓу двата народи.

EVENIMENTELE LUNII NOIEMBRIE

► În perioada 10-20 noiembrie o delegaţie a Asociaţiei Macedonenilor din România a participat la invitaţia organiyaţiei Soiuz za Griji i Vospituvania na Deţata na Grad Skopje la cea de a 35 ediţie a festivalului de cântece pentru copii “Zlatno Slaveice”. La această bine cunoscută manifestare culturală A.M.R. a fost reprezentată de către Ştefania şi Ioana Petrişor cu cântecele : “Pentru noi toţi” şi “O lume minunată”. Spectacolele organizate la Skopje în sala “Universalna Sala” de cel puţin două ori pe zi au adus în faţa scenei un public numeros. ►în zilele de 25,26 şi 27 noiembrie 2005, Asociaţia Macedonenilor din România a organizat la sediul său din localitatea Craiova masa rotundă cu tema: “ Ortodoxia primul element de legătură între români şi etnicii macedoneni din România”. Trecând în revistă principalele sărbători bisericeşti ale românilor şi etnicilor macedoneni împreună cu obiceiurile şi ritualistica legate indisolubil de acestea, manifestarea a trasat principalele linii de legătură spiritual-creştină care au existat încă de la început între cele două popoare.

АРХАНГЕЛИТЕ МИХАИЛ И ГАВРИЛ

Зборот Ангел има грчко потекло и има значење на предвесник или претен. Тие имаат задача да им ја навестат на луѓето Божјата волја. По учењето на нашата Црква "Ангелите се духови, духовни суштества, без тело, бесмртни, надарени со ум, желба и моќ". Тие биле створени од Господ од ништо, пред видениот свет. На почеток, ангелите биле направени од Господ добри, блескајки од убавина, од разбирање и од најразлични дарби. Едни од нив на чело со Луцифер, од гордост се свртеа против градителот, сакајки да бидат рамни на Него. На тој начин, им падна честа која ја уживаа, станувајки демони.

По паѓањето на лошите ангели, Михаил Архангел бил одреден за капетан безтелните, и добивајки лик им се јавил на многу. Светите родители на Црквата броеа девет ангелски чети, а пак еден голем теолог од 5 ти век, Дионисие Псеудо – Ареопагитот ги дели овие на три чети или тријади.

На еврејски Михаел значи "кој е како Господ"?. Во библиската митологија, Микаел е основниот ангел, превземан и од исламот, курирот помеѓу Господ и луѓето. Во Сариот Завет, Михаел е принцот, правниот писар на Јањех(конвенционален псевдоним на еврејското супремно божество), но и заштитникот на еврејскиот народ, "Михаел големиод војвода кој ги заштитува децата на твојот народ", тој е "архистратегот" кој ги предводи небесните војски против демонските сили на злото, исто така тој ги уништува Содома и Гомора и го вади Лот од предупредената тврдина. По некои традиции, Микаел бил учителот на Адам(во земјоделство), на Аврам(во теологија) и на Моисе(во пракањето на законодавните табли на планината Синај).

Во Библијата, Гаврил се појавува како привидение на пророкот Даниел, за да го обучи. Потоа во Новиот Завет, го најавува раѓањето на Свети Јован Крстителот и е носител на благовештението, осознавајки ја Дева Марија дека ќе го роди Исус Христос. За децата Свети Михаил е ангелот кој исполнува желби, ангелот кој заедно со другите ангели им го заштитува

ARHANGHELII MIHAIL ŞI GAVRIL

Cuvântul înger este de origine grecească şi are sensul de vestitor sau trimis. Ei au menirea de a vesti oamenilor voia lui Dumnezeu. Dupa învăţătura Bisericii noastre "îngerii sunt duhuri, adică fiinţe spirituale, fără trup, nemuritoare, înzestrate cu minte, voinţă şi putere". Ele au fost create de Dumnezeu din nimic, înaintea lumii "văzute". La început, îngerii au fost făcuţi de Dumnezeu buni, strălucind de frumuseţe, de înţelepciune şi de tot felul de daruri. Unii dintre ei, în frunte cu Lucifer, din mândrie, s-au răzvrătit împotriva Ziditorului, voind să fie asemenea Lui. În felul acesta, au căzut din cinstea de care se bucurau, făcându-se demoni.

Dupa căderea îngerilor răi, Mihail Arhanghelul a fost rânduit căpetenia cetelor celor fără de trupuri, şi luând chip văzut s-a arătat multora. Sfinţii Părinţi ai Bisericii numără nouă cete îngereşti, iar un mare teolog din veacul al V-lea, Dionisie Pseudo-Areopagitul le împarte pe acestea în trei cete sau triade.

În ebraică, Mikael înseamnă “Cine este ca Dumnezeu?”. În mitologia biblică, Mikael este îngerul principal, înger preluat şi de islam, mesagerul între Dumnezeu şi oameni. În Vechiul Testament, Mikael este “prinţul”, scribul justiţiar al lui Yahweh (pseudonim convenţional al divinităţii ebraice supreme), dar şi apărătorul poporului lui Israel, “Mikael, marele voievod care ocroteşte pe feciorii poporului tău”, el este “arhistrategul” care conduce oştirile cereşti contra forţelor demonice ale răului; tot el distruge Sodoma şi Gomora şi îl scoate pe Lot din cetatea ameninţată. După unele tradiţii, Mikael a fost învăţătorul lui Adam (în agricultură), al lui Abraham (în teologie) şi al lui Moise (în transmiterea Tablelor Legii pe muntele Sinai).

În Biblie, Gabriel apare în vedeniile profetului Daniel, pentru a-l instrui. Apoi, în Noul Testament, anunţă naşterea lui Ioan Botezătorul şi este purtătorul Bunei Vestiri, înştiinţând-o pe Fecioara Maria că îl va naşte pe Iisus Christos. Pentru copii,

животот на најмалите. На овој ден, не е добро да се шие, да се перат алишта или да се вршат домашни работи, Архангел Михаил и Гаврил сакајќи да бидат причестени како што им следува.

Во Новиот Завет, Архангел Гаврил му навести на Попот Захарија дека тој и неговата сопруга Елисабета ќе имаат син. При раѓањето на Господ, еден ангел им благовести на овчарите од околината на Витлеем "голема вест" по што се виде одеднаш едно мнозинство на на војска небесна фалејќи го Господ". По воскреснувањето, еден ангел им навести на жените мироносци дека Исус воскресна.

Секоја година на 8 ноември (грегоријански календар) – 21 ноември(јулијански календар), Православните Христијани ги прославуваат Светите Архангел Михаил и Гаврил, последниот голем празник пред почетокот на Божикниот Пост. Основните народни семнификации поврзани за овие празници се поврзани с о

Sfântul Mihail este îngerul care îndeplineşte dorinţele, îngerul care ocroteşte alături de ceilalţi îngeri viaţa celor mici. În această zi, nu este bine să coşi, să speli rufe sau să faci treabă prin casă, îngerii Mihail şi Gavril dorind să fie cinstiţi cum se cuvine.

În Noul Testament, Arhanghelul Gavriil a vestit pe preotul Zaharia că el şi soţia sa Elisabeta vor avea un fiu. La Naşterea Domnului, un înger a binevestit păstorilor din jurul Betleemului "bucuria ce mare", după care deodată "s-a văzut mulţime de oaste cerească lăudându-L pe Dumnezeu". După Înviere, un înger al Domnului a vestit femeilor mironosiţe că Iisus a înviat.

În fiecare an, pe 8 noiembrie (calendarul gregorian)-21 noiembrie (calendarul iulian), creştinii-ortodocşi îi prăznuiesc pe Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril, ultima mare sărbătoare a sfinţilor înainte de începerea Postului Crăciunului. Principalele semnificaţii populare ale acestei sărbători sunt legate de cultul

култот на мртвите. За тоа, добро е сите тие кои имаат мртви во фамилијата да направат помен на нивнотот име, молејќи се а нивната душа и палејќи по една свека на Црква. Се за нивната душа, да Михаил и Гаврил им дадат за спомен јадење, било на гробот во Црква или на улица. Се вели дека е добро кога се дава за спомен да се подели на луѓе кои имаат потреба од тоа и да не се луѓе од фамилијата. Плус на секој именден, тие кои го носат името Михаил, Михаела, Габриела и Гаврил или Габриел им идат родниниte или пријателите на визита кои им честитаат. На имендeн не се поканува, такашто, Светецот или Светицата нема да се налутат ако дојде на визита некој неочекуван гостин. Ако гостите дојдат, задолжително со еден букет цвекиња без разлика дали славеникот е маж или жена, газдата ќе биде подготвен според можностите со слатки и пијалоци.

Раздавките поделени за мртвите во форма на спомен вечерта пред денот на Архангел Михаил и Гаврил се нарекуваат наследство од Архангелите. Во оваа пригода се палат свеќи за живите и за тие кои повеќе не се помеѓу нас. Светите Архангел Михаил и Гаврил помеѓу народот се наречени Архангелите. Во народните традиции, Архангелите се

morţilor. De aceea, este bine ca toţi aceia care au morţi în familie să pomenească numele lor, rugându-se pentru sufletul acestora şi aprinzând câte o lumânare la biserică. Tot pentru sufletul lor, de Mihail şi Gavril se dă de pomană mâncare, fie la cimitir, fie în biserică sau chiar pe stradă. În popor, se spune că este bine ca aceste pomeni să fie făcute faţă de oameni cu adevărat nevoiaşi şi străini de familie. În plus, ca la orice onomastică, aceia care poartă numele Mihai, Mihaela, Gavril, Gabriel sau Gabriela primesc vizitele rudelor, prietenilor, care îi felicită. La onomastică nu se invită, aşadar “sfântul” sau “sfânta” nu se vor supăra dacă vor primi vizita unor oaspeţi neaşteptaţi. Dacă musafirii vor veni, obligatoriu, cu un buchet de flori, indiferent dacă sărbătoritul zilei este femeie sau bărbat, gazda va fi pregătită, după posibilităţi, cu prăjituri şi băuturi răcoritoare.

Ofrandele alimentare date pentru morţi sub formă de pomană în Ajunul sau în ziua Arhanghelilor se numesc Moşii de Arhangheli. Cu acest prilej se aprind lumânări pentru oamenii în viaţă şi pentru cei dispăruţi fără lumânare în împrejurări năprasnice (îngheţaţi, înecaţi, trăsniţi, sfâşiaţi de fiare etc.). Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril sunt numiţi de popor Arhanghelii. În

Asociaţia Macedonenilor din România

A.M.R. - Д.М.Р.

Друштвото на Македонците од Романија

Asociaţia Macedonenilor din România
Друштвото на Македонците од Романија

Adresa este : Bucureşti, strada Thomas Masarik, nr. 29A, sector 2

Telefon : 212.09.22
Telefon/Fax : 212.09.23
Email: asmacedonenilor@yahoo.com.sg

VIZITAŢI
www.macedoneni.ro

Publicaţie editată de Asociaţia Macedonenilor din România, cu sprijinul Guvernului României - Departamentul pentru Relaţii Interetnice din cadrul Secretariatului General al Guvernului României

ISSN : 1582-831x

Directorul ziarului
Liana Dumitrescu

Redactor Şef
Constantina Dumitrescu

Redactor
Laura Rogobete

Tehnoredactare computerizată
Laura Rogobete

Traducere
Marjan Mihajlov

предводници на ангелските чети и одговорни за пренесот на душите на мртвите. Каде што беа сметани за стопани на стадата на овци, Архангелите се празнуваа два дена по ред (8 и 9 ноември), а пак каде што се веруваше дека овие ги превземаат душите на мртвите и ги носат до рајот или пеколот се слават само еден ден (8 ноември). За разлика од обичнте ангели, овие имаат крила, но и сабија. Архангел Михаил, многу поприсутен во народниот фолклор отколку Архангелот Гаврил, некогаш ги носи клучевите од рајот, слуга е кај гаволот со кој се бори, бдее над главата на болниот ако на овој му е пишано да почине или кај нозете ако има уште денови за живеење, а пак како кум ја претскажува смртта на кумашинот. Уште се појавува и како стопан на циганите.

Ангелите не се присутни само во светото писмо туку и во животот на секого од нас. Тие служат во одбрана и клаузата човечка, тие ја носат нашата молитва до Господ и ги заштитуваат праведните. Црквата не учи дека секој од нас има по еден ангел чувар кој ни е даден на крштевката да ни ги клаузираат чекорите во овој живот и да не подготват за вечен живот.

Нашиот ангел чувар не чува од лошо преку тоа што ни покажува во што се состои лошото од гревот, ни помага да се подигнеме од гревот, не избавува од гаволските искушенија, не насмерува кон добри дела, ни ја претскажува божјата волја во нашата потсвест, учејки не да правиме и од што да се пазиме.

Во молитвениците на Православната Црква постои една посебна молитва кон ангелот чувар: "Ангелот на Исус Христос, мојот Свет Чувар и покривач на мојата душа и на моето тело, простими ги сите гревови од денес и од целата лукавштина на мојот непријател избави ме, да не го разгневам со некој гре мојот Господ Бог, и моли се за мене, грешниот и неработливиот роб, да се покажам вреден на добрината и милоста на Пресветото Тројство и Мајката Божја Христова и на сите Светци.

tradiţiile populare, Arhanghelii sunt conducători ai cetei îngerilor şi responsabili cu transportul sufletelor morţilor. Unde erau consideraţi patroni ai turmelor de oi, Arhanghelii se prăznuiau două zile la rând (8 şi 9 noiembrie), unde se credea că aceştia preiau şi conduc sufletele morţilor în Rai sau în Iad li se rezerva o singură zi (8 noiembrie). Spre deosebire de îngerii obişnuiţi, aceştia au aripi, dar şi săbii. Arhanghelul Mihail, mult mai prezent în folclor în comparaţie cu Arhanghelul Gavril, poartă uneori, cheile Raiului, este slugă la Scaraoţchi cu care se luptă, veghează la capul bolnavului dacă acesta este ursit să moară sau la picioarele lui dacă mai are zile de trăit, iar ca naş, prezice moartea cumătrului. Mai apare şi ca patron al ţiganilor.

Îngerii nu sunt prezenţi numai în Sfânta Scriptură ci şi în viaţa fiecăruia dintre noi. Ei slujesc la apărarea şi călăuzirea oamenilor, ei duc rugăciunile noastre la Dumnezeu şi îi ocrotesc pe cei drepţi. Biserica ne învaţă că fiecare dintre noi avem câte un înger păzitor care ne este dat la botez, ca să ne călăuzească paşii în această viaţă şi să ne pregătească pentru viaţa cea veşnică.

Îngerul nostru păzitor ne fereşte de rele prin aceea că ne arată în ce constă răutatea păcatului, ne ajută să ne ridicăm din păcat prin pocăinţă, ne întăreşte împotriva ispitelor diavolului, ne îndeamnă spre fapte bune, ne vesteşte voia lui Dumnezeu în conştiinţa noastră, învăţându-ne ce să facem şi de ce să ne ferim.

În cărţile de rugăciuni ale Bisericii Ortodoxe există şi o rugăciune specială către îngerul păzitor: "Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de azi şi de toată viclenia vrăşmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăt vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor".

CONȚINUT :

Discurs	**2**
Articol din Dnevnic	**2-3**
Lutenița	**4**
La porțile raiului	**4-6**
Întâlniri la vârf	**7**
Am cântat din suflet	**7-9**
Calendar pravoslavnic	**8**
Macedonia - UE	**9-10**
Evenimentele lunii	**10**
Mihail şi Gavril	**10-12**

СОДРЖИНА

Дискурс	**2**
Артикол од Дневник	**2-3**
Лутеница	**4**
На рајските порти	**4-6**
Високи средби	**7**
Пеев од срце	**7-9**
Превославник календар	**8**
Македонија—ЕУ	**9-10**
Настани на месец	**10**
Михаил и Гаврил	**10-12**